

24.01–9.02.2025

**TYDZIEŃ FILMU
NIEMIECKIEGO**

**Kraków
Warszawa
Wrocław
Katowice
Opole
Poznań
Łódź
Gdańsk
Rzeszów**

TYDZIEŃ FILMU NIEMIECKIEGO 2025

Tegoroczny Tydzień Filmu Niemieckiego organizowany wspólnie przez Dom Norymberski w Krakowie, Instytut Goethego w Warszawie oraz Konsulat Generalny Niemiec we Wrocławiu rozpocznie się 24 stycznia 2025 roku i zagości w 9 miastach w Polsce. Program, na który złożą się aktualne produkcje zza naszej zachodniej granicy, zaprezentujemy w Krakowie, Warszawie, Wrocławiu, Katowicach, Opolu, Poznaniu, Łodzi, Gdańsku i Rzeszowie. Są wśród nich znakomite debiuty, jak i filmy twórców nagradzanych na wielu festiwalach i znanych publiczności naszego przeglądu. Kino niemieckie nie tylko bardzo szybko reaguje na aktualne i ważne problemy społeczne i polityczne, ale też nieustannie rozlicza się z nazistowską przeszłością. Dlatego filmy podejmujące tę tematykę są ważnym punktem programu Tygodnia Filmu Niemieckiego.

Południca Barbary Albert to ekranizacja powieści Julii Frank, autorki wydawa-

nej także w Polsce. Nawiązujący do dawnych słowiańskich wierzeń tytuł symbolizuje dusze kobiet, które zmarły w trakcie ślubu lub wesela. Ten moment przejścia z radości do żałoby jest metaforą zarówno losu bohaterki jak i przemiany politycznej, jaka miała miejsce w Niemczech, w 1933 roku. Nacjonalistyczny duch unosi się też nad współczesną i opartą na faktach historią, którą w filmie **Punkt zapalny** opowiada Erol Afşin. Jego dojrzały debiut jest mocnym oskarżeniem o rasizm widoczny w codziennym życiu, jak i o niewydolność systemu prawnego, któremu przyszło się z nim mierzyć. Kolejnym debiutem, na który warto zwrócić uwagę, jest film **W dobrej wierze** Frauke Lodders. Reżyserka przygląda się rodzinie żyjącej według surowych zasad religijnych, która musi skonfrontować się z emocjami wykraczającymi poza zakazy i nakazy wyznawanej religii, jak i konsekwencjami jakie niesie ich łamanie. O rozpadzie więzi rodzinnych i tworzeniu relacji ją zastępujących, samotności i trudności funkcjonowania we współczesnym, bardzo zatamizowanym społeczeństwie opowiada z kolei Matthias Glasner w nagrodzonej na ostatnim Berlinale **Symfonii o umieraniu**. Zupełnie inną, bo kochającą i mocno wspierającą się rodzinę portretu-

je w **Weekendowych buntownikach** Marc Rothemund. Jason, 10 letni bohater w spektrum autyzmu postanawia zostać kibicem piłkarskim i aby dokonać wyboru odpowiedniej drużyny, postanawia odwiedzić wraz z ojcem wszystkie niemieckie stadiony. Przemoc seksualna wobec bliskich osób, zarówno kobiet, jak i mężczyzn jest tematem intymnego obrazu **Niewypowiedziane** Piotra J. Lewandowskiego, który pokazuje, co się dzieje, kiedy ktoś przekroczy granicę pomiędzy przyzwoleniem i brakiem zgody na akt seksualny. **Vena** to kolejny zwracający uwagę debiut w tegorocznym programie Tygodnia Filmu Niemieckiego. Reżyserka, Chiara Fleischhacker szkicuje w nim portret młodej kobiety, przyszłej matki, która nie radzi sobie z funkcjonowaniem w społeczeństwie, pokazując równocześnie bezradność systemu i bezdusność instytucji społecznych w Niemczech.

Widzowie w Warszawie, Krakowie i Wrocławiu będą mogli obejrzeć także film **Wódz i uwodziciel** Joachima A. Langa, studium manipulacji, jakiej poddawani byli Niemcy w czasach nazistowskich. Reżyser pokazuje jak niebezpieczna jest interakcja między zręcznym demagogiem i ludźmi skłonny do radykalizacji swoich poglądów i jak ciągle aktualny jest to problem.

Od wielu lat partnerem Tygodnia Filmu Niemieckiego jest German Films, instytucja, która wspiera promocję finansowanych przez Niemcy produkcji filmowych i która świętuje swoje 70-lecie. Z tej okazji we Wrocławiu, Katowicach i Łodzi pokażemy jeden z przebojów naszego przeglądu, film **Toni Erdmann** ze znakomitą Sandrą Hüller w roli głównej.

Tematem większości filmów z tegorocznego programu Tygodnia Filmu Niemieckiego są związki międzyludzkie, szczególnie relacje rodzinne: między małżonkami / partnerami, rodzeństwem, rodzicami i dziećmi. To one przekładają się na dobrostan (lub jego brak) każdej społecznej jednostki. Emocjonalne więzi, którym przyglądają się twórcy filmów, nie zależą od statusu majątkowego, pochodzenia czy zaplecza kulturowego, są uniwersalne i pomagają lub utrudniają funkcjonowanie we współczesnym świecie.

Renata Kopyto,
Dom Norymberski w Krakowie
Renata Prokurat,
Goethe-Institut w Warszawie
Michał Tomiczek,
Konsulat Generalny Niemiec
we Wrocławiu

NI EWYPOWIEDZIANE UNSPOKEN

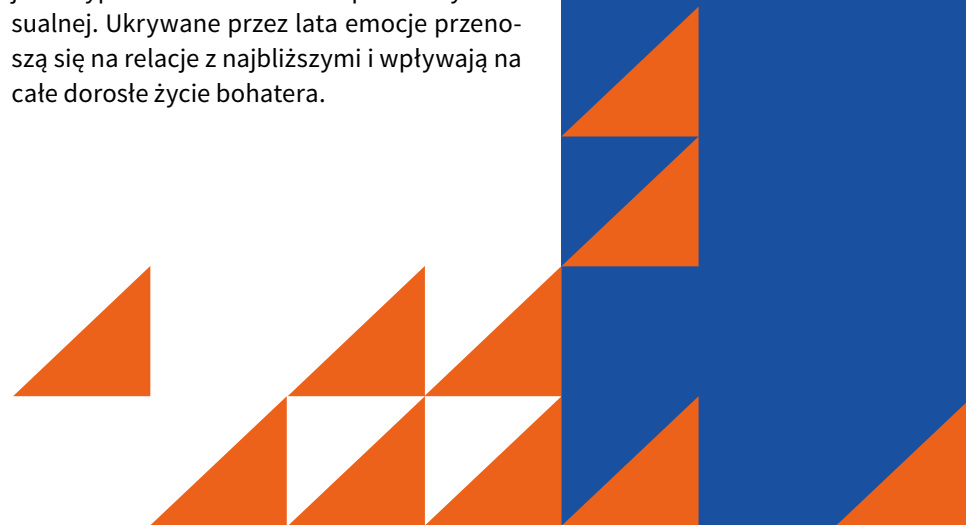
Niemcy, 2024, 95 min.

reżyseria: Piotr J. Lewandowski | **zdjęcia:** Nino Michel
scenariusz: Agnieszka Piwowska, Piotr J. Lewandowski,
obsada: Henning Flüsloh, Henriette Confurius,
Florian Stetter, Noah Tinwa
produkcja: COP Film UG / Unspoken Productions GbR
pokazy festiwalowe: WFF, Warszawa 2024

Seweryn jest młodym muzykiem i autorem piosenek, występuje okazjonalnie w klubach i barach, na życie zarabia remontując mieszkania. Po jednym z koncertów otrzymuje propozycję podpisania umowy z wytwórnią muzyczną, co może być szansą na rozwój kariery i zmianę dotychczasowego życia. Ta radosna wiadomość staje się okazją do świętowania, najpierw w barze, gdzie odbył się koncert, potem w prywatnym mieszkaniu jednego ze słuchaczy, bogatego biznesmena, który wydaje się być zafascynowany talentem Seweryna. Alkohol i używki sprzyjają nie tylko świętowaniu, ale także sprawiają, że sytuacja, w której znalazł się bohater filmu, wymyka się spod kontroli. Seweryn pada ofiarą gwałtu i choć nie pamięta wszystkiego, co wydarzyło się feralnego wieczoru, pamięć o tym zachowuje jego ciało.

Piotr J. Lewandowski nakręcił film, w którym pokazuje, co się dzieje, kiedy ktoś przekroczy granicę pomiędzy przyzwoleniem i brakiem zgody na akt seksualny. To intymny portret człowieka mierzącego się również z traumą z dzieciństwa, której przyczyną jest wyparte doświadczenie przemocy seksualnej. Ukrywane przez lata emocje przenoszą się na relacje z najbliższymi i wpływają na całe dorosłe życie bohatera.

Piotr J. Lewandowski, urodził się w 1975 roku w Warszawie, mieszka w Niemczech. Scenarzysta, reżyser i malarz. W latach 1994–2007 studiował m.in. na Akademii Sztuk Pięknych w Offenbach i Akademii Filmowej w Ludwigsburgu. Autor filmów artystycznych i eksperymentalnych, a od 2009 roku także filmów fabularnych. Jego debiutancki film pełnometrażowy *Jonathan* miał premierę na festiwalu w Berlinie w 2016 roku. *Niewypowiedziane* to jego kolejna fabuła i pierwszy film, którego jest także producentem. Jego światowa premiera odbyła się podczas Warszawskiego Festiwalu Filmowego.

POŁUDNICA MITTAGSFRAU

Niemcy, Szwajcaria, Luksemburg, 136 min.

reżyseria: Barbara Albert | zdjęcia: Filip Zumbrunn

scenariusz: Meike Hauck

obsada: Mala Emde, Max von der Groeben,

Thomas Prenn, Esmée Liliane Amuat

produkcja: Lucky Bird Pictures GmbH,

C-Films AG, Iris-Productions S. A.

pokazy festiwalowe: LuxFilmFest, Luksemburg, 2023,
Tallin 2023, Tokio, 2023

Berlin lat 20. przyciągał niezwykłym klimatem, rozmachem i dwuznaczną sławą, ale też możliwościami, jakie oferował swoim mieszkańcom. Pochodząca z prowincjonalnego Budziszyna Helena postanawia poszukać szczęścia w niemieckiej stolicy. W Berlinie mieszka ciotka i starsza siostra, które wyjechały tam kilka lat wcześniej. Obie pełną garścią korzystają z wielkomiejskich rozrywek i wolności, jaką w czasach Republiki Weimarskiej mogły cieszyć się kobiety. Helena, w przeciwieństwie do Marthy i Fanny, nie koncentruje się na imprezach i nocnym życiu, tylko chce zdobyć wykształcenie i zawód, który da jej niezależność. Podejmuje pracę w aptece i marzy o studiach medycznych. Polityczne zawirowania, głęboki kryzys gospodarczy i rosnąca w siłę partia nazistowska zmieniają życie Heleny i jej bliskich. W dramatycznych okolicznościach traci ukochanego, a jej żydowskie pochodzenie staje się zagrożeniem dla życia. Małżeństwo i nowa tożsamość, które proponuje jej oficer SS, wydają się być ratunkiem.

Południca Barbary Albert to ekranizacja powieści Julii Frank pod tym samym tytułem, nagrodzonej w 2007 roku Niemiecką Nagrodą Książkową i wydanej także w Polsce. Nawiązująca do dawnych słowiańskich wierszy tytułowa postać symbolizuje dusze kobiet zmarłych w trakcie ślubu lub wesela. Ten moment przejścia z radości do żałoby jest metaforą zarówno losu bohaterki, jak i przemiany politycznej, jaka miała miejsce w Niemczech w 1933 roku, po dojściu do władzy Hitlera.

Barbara Albert urodziła się w 1970 roku w Wiedniu. W 1991 roku rozpoczęła studia reżyserskie w Wiedeńskiej Akademii Filmowej. Zadebiutowała jako reżyserka filmu fabularnego *Nordrand* w 1999 roku, wtedy założyła też, wraz z Jessicą Hausner, Antoninem Svobodą i Martinem Gschlachtetem, firmę producencką coop 99. Jej film *Die Lebenden* miał swoją światową premierę w konkursie na Festiwalu Filmowym w San Sebastián we wrześniu 2012 roku. Rok później została profesorką na Uniwersytecie Filmowym w Babelsbergu. Jej kolejny film *Light* był pokazywany w 2017 roku na Międzynarodowych Festiwalach Filmowych w Toronto oraz w San Sebastián. *Południca* jest jej najnowszym obrazem.

PUNKT ZAPALNY ES BRENNT

Niemcy, 2023, 89 min.

reżyseria: Erol Afşin | zdjęcia: Emrah Celik

scenariusz: Erol Afşin

obsada: Halima Ilter, Kida Khodr Ramadan,

Emir Kadir Taşkın, Nicolas Garin,

produkcja: Stereo Films Medienproduktion.

pokazy festiwalowe: Monachium, 2024,

Braunschweig, 2024

Amal, Omar i ich kilkuletni syn Ahmad tworzą szczęśliwą rodzinę, która wkrótce się powiększy. Wszyscy od urodzenia mieszkają w Niemczech i uważają ten kraj za swoją ojczyznę. Jak każda rodzina mają swoje rytuały, do których należą wizyty na pobliskim placu zabaw. Podczas jednej z nich Amal prosi mężczyznę okupującego huśtawkę o ustąpienie miejsca jej dziecku. Odpowiedzią jest słowna agresja, której przedmiotem jest pochodzenie, religia i ubiór kobiety. Przejawiają się osoby, świadkinie wydarzenia, wzywają policję. Wkrótce Amal dostaje wezwanie do sądu. Zaczyna się proces ze wszystkimi procedurami, jakie przewiduje demokratyczne państwo. Sprawa nie dotyczy już tylko samej pokrzywdzonej kobiety, uczestniczy w niej cała rodzina, a nieprzyjemny incydent zaczyna zagrażać jej egzystencji. Próba obrony własnej godności i domaganie się poszanowania prawa w miejscu do tego przeznaczonym, czyli sądzie, prowadzi do nieprzewidywalnego finału.

Historia, którą Erol Afşin opowiada w swoim debiutanckim filmie, jest oparta na faktach. Oprócz niewinnych osób, które stają się ofiarami rasistowskiego ataku, przedstawiony jest w nim system wymiaru sprawiedliwości – nieradzący sobie z wyzwaniami, jakie stawia coraz większa społeczna polaryzacja, agresja i brak tolerancji. Rekonstrukcja procesu pokazuje, jak demokratyczne prawo do obrony może być wykorzystane do szerzenia nienawiści i wielokrotnej wiktymizacji pokrzywdzonych wcześniej osób.

Erol Afşin, urodzony w 1989 roku w Turcji. Od 19 roku życia mieszka w Niemczech, tu studiował aktorstwo, produkcję teatralną i reżyserię filmową na Folkwang Universität der Künste. Jest autorem filmów krótkometrażowych: *The Way* i *Time*. Jako aktor występował w wielu niemieckich i międzynarodowych produkcjach, m.in. w znanym także polskim widzom filmie *Mustang*. *Punkt zapalny* jest jego debiutem kinowym.

SYMFONIA O UMIERANIU

STERBEN

Niemcy, 2024, 182 min.

reżyseria: Matthias Glasner | zdjęcia: Jakub Bejnarowicz

scenariusz: Matthias Glasner

obsada: Lars Eidinger, Corinna Harfouch,

Lilith Stangenberg, Ronald Zehrfeld,

Robert Gwisdek, Hans Uwe Bauer

produkcja: Port-Au-Prince Pictures GmbH,

Schwarzweiss-Filmproduktion, Senator Film Produktion

pokazy festiwalowe: Berlinale 2024;

Den Norske Filmfestivalen, Haugesund 2024;

Nowe Horyzonty, Wrocław 2024, Sydney 2024

nagrody i wyróżnienia: Srebrny Niedźwiedź

za scenariusz dla Matthiasa Glasnera, Berlinale 2024;

Bambi 2024, dla Najlepszego Aktora (Lars Eidinger);

Niemieckie Nagrody Filmowe dla Najlepszego Filmu,

Najlepszej Aktorki Pierwszoplanowej

(Corinna Harfouch), dla Najlepszego Aktora

Drugoplanowego (Hans Uwe Bauer),

za Najlepszą Muzykę (Lorenz Dangel)

Symfonia o umieraniu jest wielowątkowym portretem pewnej grupy osób, których formalne i nieformalne relacje tworzą szeroko pojętą rodzinę, na swój sposób nieszczęśliwą. Matka cierpi na nowotwór i inne liczne choroby, ale jej umysł jest jasny i ostry. Ojciec, Gerd ma demencję i wymaga stałej opieki. Ich syn Tom jest odnoszącym sukcesy dyrygentem i chciałby przysposobić dziecko swojej byłej partnerki. Wspiera także bliskiego przyjaciela, Bernarda, kompozytora cierpiącego na ciężką depresję i mającego myśli samobójcze. Siostra Toma, Ellen jest uzależniona od alkoholu i krótkotrwałych relacji z niewłaściwymi mężczyznami. „Nie wszyscy ludzie mają talent do bycia szczęśliwymi” – twierdzi Tom, wokół którego reżyser tworzy swoją wielobarwną, emocjonalną mozaikę.

Agnieszka Pilacińska z portalu „Pełna Sala” pisze w swojej recenzji, że „wszyscy, bez względu na szerokość geograficzną, pochodzenie czy statusy, narażeni jesteśmy na rodzinną niemiłość, bariery komunikacyjne i afektywny chłód. Więzy krwi nie gwarantują ciepła, przywiązania, nie wyposażają w umiejętności radzenia sobie z późniejszym życiem. Niby *nihil novi*, a trzyma za gardło”. Matthias Glasner dekonstruuje w swoim filmie mit szczęśliwej i wspierającej się rodziny nie rezygnując przy tym z humoru i empatii wobec swoich bohaterów. Docenili to jurorzy festiwalu Berlinale przyznając filmowi Srebrnego Niedźwiedzia za scenariusz.

Matthias Glasner, urodził się w 1965 roku. Jest reżyserem i scenarzystą, był także członkiem zespołu muzycznego „homesweethome”. W 1993 roku założył firmę producencką Jack Film & Musikproduktion. W 1996 roku zrealizował *Sexy Sadie*, współpracując po raz pierwszy ze swoim przyjacielem Jürgenem Vogelem, z którym z kolei założył firmę produkcyjną Schwarzweiss-Filmproduktion. W kolejnych latach Glasner wyreżyserował kilka telewizyjnych thrillerów kryminalnych, a na duży ekran powrócił w 2006 roku filmem *Der freie Wille (Wolna wola)*, który przyniósł mu Nagrodę Gildii Niemieckich Kin Studyjnych na Berlinale 2006, a Jürgen Vogel otrzymał Srebrnego Niedźwiedzia za wkład artystyczny. Kolejnym filmem prezentowanym w konkursie berlińskiego festiwalu była *Gnade (Łaska)*. Przez następne dziesięć lat Glasner pracował wyłącznie dla telewizji. *Symfonia o umieraniu* przyniosła mu Srebrnego Niedźwiedzia za najlepszy scenariusz oraz cztery Niemieckie Nagrody Filmowe: dla najlepszego filmu, dla najlepszej aktorki pierwszoplanowej (Corinna Harfouch), dla najlepszego aktora drugoplanowego (Hans Uwe Bauer), za najlepszą muzykę (Lorenz Dangel).

VENA

Niemcy, 116 min.

reżyseria: Chiara Fleischhacker | zdjęcia: Lisa Jilg

scenariusz: Chiara Fleischhacker

obsada: Emma Nova, Friederike Becht,
Paul Wollin, Barbara Philipp

produkcja: Neue Bioskop Film GmbH, SWR, HR,
Filmakademie Baden-Württemberg.

pokazy festiwalowe: Hamburg 2024,

nagrody i wyróżnienia: Nagroda Akademii
Filmowych „First Steps” (reżyseria i zdjęcia),
Nagroda Producentów dla Filmu Niemieckiego,
FilmFest Hamburg, 2024

Jenny, bohaterkę debiutanckiego filmu Chiara Fleischhacker, poznajemy podczas imprezy urodzinowej, gdzie obok picia alkoholu, zażywa się narkotyki, od których ona i jej partner od dawna są uzależnieni. Dlatego Jenny straciła prawo do opiekowania się sześciolatkiem synem, którego, na wniosek Jugendamtu – urzędu do spraw młodzieży, wychowuje jej matka. Bohaterka jest po raz drugi w ciąży, ale dziecko, którego oczekuje, nie wywołuje w niej początkowo żadnych uczuć. Czas jego przyjścia na świat jest bardzo niefortunny, bo zbiega się z początkiem odbywania, zasądzonej wcześniej, kary więzienia.

Ciąża ściąga na przyszłą matkę uwagę urzędów, ale ani lekarka, ani pracownicy socjalni nie są w stanie przedstawić dziewczynie perspektyw na przyszłość. Jediną osobą, która chce jej pomóc, jest młoda położna, Marla przysłana przez Jugendamt. To ona przekonuje ją do odstawienia narkotyków i wzięcia odpowiedzialności za siebie i przyszłe dziecko.

Vena to film dyplomowy, zrealizowany w Akademii Filmowej Badenii-Wirtembergii. Reżyserka szkicuje intymny portret młodej kobiety, która nie radzi sobie z funkcjonowaniem w społeczeństwie. Ten dojrzały obraz pokazuje fikcję pomocy instytucjonalnej, bezradność systemu i bezduszność instytucji socjalnych w Niemczech.

Chiara Fleischhacker, ur. 1993 w Kassel, studiowała psychologię we Fryburgu, a w 2015 roku rozpoczęła studia reżyserii dokumentalnej w Akademii Filmowej Baden-Württemberg. Tam zrealizowała dwa krótkie dokumenty o niemieckim systemie więziennictwa. Kolejny film powstał we współpracy z paryską szkołą filmową La féminis w Paryżu i zdobył trzy nagrody za najlepszy film studencki. *Vena* jest jej filmem dyplomowym i debiutem fabularnym.

WEEKENDOWI BUNTOWNICY WOCHENENDREBELLEN

Niemcy, 2023, 109 min.

reżyseria: Marc Rothemund | scenariusz: Richard Kropf

zdjęcia: Philip Peschlow

obsada: Florian David Fitz, Cecilie Andersen,
Aylin Tezel, Joachim Król

produkcja: Wiedemann & Berg Filmproduktion

pokazy festiwalowe: Tallin Film Festiwal, 2023

nagrody i wyróżnienia: Bawarska Nagroda Filmowa
dla Najlepszego Aktora – Florian David Fitz, 2022

Dziesięcioletni Jason jest dzieckiem w spektrum autyzmu. Jego codziennym życiem rządzą ściśle reguły. Jeśli komuś zdarzy się je naruszyć, chłopiec dostaje ataku hysterii. Program szkolny nie bardzo go zajmuje, jego pasją jest astrofizyka. Jednak podpatrując rówieśników, z którymi trudno mu nawiązać kontakt, zauważa, że ich zainteresowania są zgoła inne. Pewnego dnia oświadcza w domu, że chciałby zostać kibicem piłkarskim i musi znaleźć ulubioną drużynę. Ojciec podchodzi do tego planu z entuzjazmem, nie zdając sobie sprawy, jakie wyzwanie przed nim stoi. Jason zamierza bowiem obejrzeć mecze 56 zespołów występujących w trzech niemieckich ligach piłkarskich i odwiedzić wszystkie stadiony tych drużyn. Kryteria, którymi kieruje się chłopiec, różnią się od tych powszechnie przyjętych w świecie futbolu.

Historia, którą opowiada Marc Rothemund, wydarzyła się naprawdę. Jej bohaterami są Mirco von Juterczenka i jego syn Jason. Ich stadionowa odyseja, opisana przez ojca na nagrodzonym Grimme Online Award blogu, a potem wydana w formie książki, stała się podstawą scenariusza filmu. Reżyser skupia się w nim na relacji ojca z synem w spektrum autyzmu i pokazuje, jak to niezwykle i wydawałoby się trudne do zrealizowania przedsięwzięcie, którego wspólnie się podejmują, pozwoliło ojcu zrozumieć skomplikowaną strukturę psychiczną syna, a synowi docenić zaangażowanie ojca w spełnienie jego niecodziennego życzenia.

Marc Rothemund urodził się w 1968 roku. Ma za sobą staż jako asystent u co najmniej 9 reżyserów, wśród których znajdują się Helmut Dietl i Dominik Graf. Samodzielnie zrealizował kilka filmów telewizyjnych, m.in. *Die Hoffnung stirbt zuletzt*. W kinie zadebiutował w 1998 roku filmem *Das merkwürdige Verhalten geschlechtsreifer Großstädter zur Paarungszeit*. Kolejny film *Harte Jungs* należał do najbardziej kasowych filmów niemieckich w 1999 roku. Uznanie światowej krytyki zdobył jednak w 2005 roku filmem *Sophie Scholl – ostatnie dni* nagrodzonym na Berlinale Srebrnym Niedźwiedziem za główną rolę kobiecą (Julia Jentsch) i Nagrodą Jury Ekumenicznego. Obraz był również nominowany do Oscara. W 2013 roku zrealizował pokazywany na Tygodniu Filmu Niemieckiego film *Dzisiaj jestem blondynką*, który gościł także na ekranach polskich kin.

W DOBREJ WIERZE GOTTESKINDER

Niemcy, 2024, 117 min.

reżyseria: Frauke Lodders | zdjęcia: Johannes Louis

scenariusz: Frauke Lodders

obsada: Flora Li Thiemann, Serafin Mishiev,
Michelangelo Fortuzzi, Mark Waschke,

produkcja: Kinescope Film we współpracy z NDR und Arte.

pokazy festiwalowe: Max Ophüls Filmfestival data?,
Warszawski Międzynarodowy Festiwal Filmowy, 2024

nagrody i wyróżnienia: Nagroda Jury Młodzieżowego,

Max Ophüls Filmfestival, 2024;

Nagroda w Konkursie 1–2, Warszawa 2024

Hannah i Timotheus są rodzeństwem dorastającym w konserwatywnej, bardzo religijnej i żyjącej według surowych zasad rodzinie. Od dziewcząt wymaga się posłuszeństwa i zabrania kontaktów z osobami spoza wspólnoty. Tymczasem Hannah zakochuje się w chłopaku z sąsiedztwa, który nie tylko nie podziela jej religijnych wartości, ale też namawia ją do buntu. Dziewczyna, z obawy przed gniewem rodziców, broni się przed poznaniem świata, który odkrywa przed nią Max. Timotheus z kolei uświadamia sobie, że pociągają go chłopcy i za wszelką cenę chce wyprzeć swoją seksualną tożsamość. Coraz częściej indywidualne potrzeby rodzeństwa są przyczyną rodzinnych konfliktów, a autorytarne próby ich rozwiązania prowadzą do katastrofy.

Reżyserka przez rok badała środowisko ewangelickiej wspólnoty, która jest tematem jej filmu i za swój scenariusz zdobyła Heską Nagrodę Filmową. Początkowo filmowa rodzina Hannah i Tima wydaje się być szczęśliwa, a relacje między jej członkami harmonijne i bezkonfliktowe. Surowe, narzucone przez kościół zasady moralne i fanatyczne ich przestrzeganie wydają się wszystkim odpowiadać. Dopiero konfrontacja ze światem zewnętrznym sprawia, że dzieci zaczynają dostrzegać sprzeczność pomiędzy własnymi emocjami, a oczekiwaniami rodziców. I choć Hannah naprawdę chce zachować czystość przedmażeńską, a Timo desperacko walczy ze swoimi uczuciami, to radykalna postawa zarówno rodziców, jak i przedstawicieli wspólnoty, przynosi efekt odwrotny od zamierzonego.

Frauke Lodders urodziła się w 1984 roku. Studiowała komunikację wizualną, specjalizując się w reżyserii i pisaniu scenariuszy w Kunsthochschule w Kassel. Pracuje jako niezależna reżyserka, scenarzystka i producentka. Jej film dyplomowy *Morpheus* miał premierę na festiwalu filmowym w Szanghaju w 2015 roku i był pokazywany także na wielu festiwalach. Jej debiut dokumentalny *Unzertrennlich* był nominowany do Heskiej Nagrody Filmowej w 2018 roku, a jej ostatni film *W dobrej wierze* (2024) to debiut fabularny, za który otrzymała już Heską Nagrodę Filmową za najlepszy scenariusz w 2019 roku, a na tegorocznym Warszawskim Festiwalu Filmowym główną nagrodę w Konkursie 1–2.

WÓDZ I UWODZICIEL FÜHRER UND VERFÜHRER

Niemcy, 2024, 135 min.

reżyseria: Joachim A. Lang | zdjęcia: Klaus Fuxjäger

scenariusz: Joachim A. Lang

obsada: Robert Stadlober, Fritz Karl,
Franziska Weisz, Dominik Maringer.

produkcja: Zeitsprung Pictures, SWR, Maya,
Act HeadQuarter Media

pokazy festiwalowe: Monachium 2024

nagrody i wyróżnienia: Nagroda Publiczności,
Monachium 2024

Reżyser, Joachim A. Lang, przybliży w swoim filmie relację między Adolfem Hitlerem (wodziem) a jego fanatycznym ministrem propagandy, Josephem Goebbelsem (uwodzicielem). To jemu podlegają wszystkie ówczesne media: prasa, radio oraz kroniki filmowe wyświetlane w licznych kinach. To on odkrywa też, jak ważnym orężem w ideologicznej walce jest film. Zarówno produkcje historyczne, jak i rozrywkowe, mają odpowiedni przekaz i wywołują pożądane emocje. Tak jest w przypadku antysemickiego obrazu, jakim był *Jud Süß* z 1939 roku, jak i zrealizowanego w 1945 filmu *Kolberg*, ostatniej nazistowskiej superprodukcji mającej, w obliczu zbliżającej się klęski, podnieść morale niemieckiego społeczeństwa. Także duże imprezy masowe z udziałem Hitlera są perfekcyjnie zaplanowaną inscenizacją, dopieszczoną w najdrobniejszych szczegółach, gdzie żaden gest nie jest pozostawiony przypadkowi. Goebbels jest nie tylko zręcznym manipulatorem, jest przede wszystkim wizjonerem, który potrafi wcielić w czyn najbardziej nieprawdopodobny scenariusz, a swoją działalność określa mianem sztuki, której dziełem jest stworzenie „mitu Hitlera”.

Scenariusz filmu powstał na podstawie dzienników Josepha Goebbelsa, relacji świadków, listów i innych zachowanych dokumentów, co pozwala zajrzeć za kulisy nazistowskiej propagandy i zobaczyć, jak funkcjonują niezmiennie od lat mechanizmy działania mediów zależnych od władzy. Reżyser pokazuje też jak niebezpieczna jest interakcja między zręcznym demagogiem i ludźmi skłonny do radykalizacji swoich poglądów i jak ciągle aktualny jest to problem.

Joachim A. Lang urodził się w 1959 roku. Studiował germanistykę i historię w Heidelbergu i Stuttgarcie. Od 1986 roku pracował w SWR jako redaktor, reżyser i autor. W 2001 roku napisał scenariusz do dramatu dokumentalnego *Jud Süß – film jako zbrodnia*, a jako reżyser i autor zrealizował kolejne dokumenty, m.in. *Tam, gdzie jestem, to Panama. Podróż życiowa pana Janoscha* (2011, TV) oraz *George* (2013) o życiu aktora Heinricha George. Ważną postacią w twórczości Langa jest Bertold Brecht. W 1998 roku, z okazji 100. rocznicy urodzin poety, na zlecenie ARD i Arte wyprodukował pięcioczęściowy dokument *Myślenie oznacza zmianę*. Z kolei w 50. rocznicę śmierci Brechta nakręcił film *Brecht – Sztuka życia* (2006, TV). Pierwszy pełnometrażowy film fabularny Langa to *Mackie Messer – Brechts Dreigroschenfilm* (2018). Na Festiwalu Filmowym w Monachium w 2024 roku zaprezentował swój kolejny film: *Führer und Verführer*, za który otrzymał Nagrodę Publiczności.

**POKAZ SPECJALNY
W WYBRANYCH MIASTACH
Z UDZIAŁEM TWÓRCÓW**

TONI ERDMANN

Niemcy 2016, 162 min.

reżyseria: Maren Ade | **zdjęcia:** Patrick Orth

scenariusz: Maren Ade

obsada: Peter Simonischek, Sandra Hüller,
Michael Wittenborn, Thomas Loibl

produkcja: Komplizen Film, Monachium & Berlin

pokazy festiwalowe: Cannes 2016 (konkurs),
Monachium 2016, Moskwa 2016, Bruksela 2016,
Palic 2016, Sarajewo 2016, Wrocław 2016,
Erywań 2016, Odessa 2016, Melbourne 2016

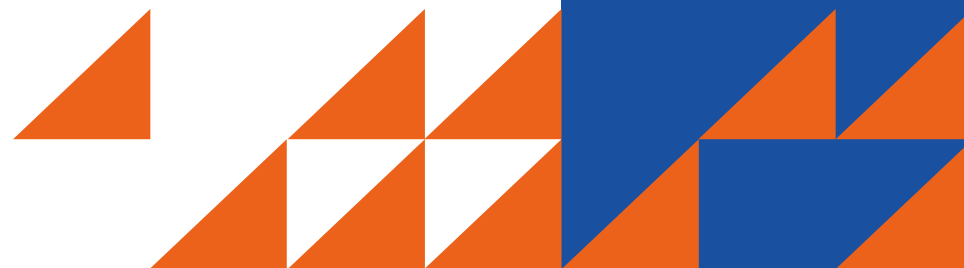
nagrody i wyróżnienia: Nagroda FIPRESCI, Cannes 2016;
Nagroda Iris, Nagroda za najlepszy scenariusz,
Nagroda Telewizji RTBF dla najlepszego filmu,
Bruksela 2016, Nagroda Golden Tower
dla najlepszego filmu, Palic 2016, Europejskie Nagrody
Filmowe 2016 dla najlepszego Filmu, Najlepszego Reżysera
i za Najlepszy Scenariusz (Maren Ade),
dla Najlepszego Aktora (Peter Simonischek)
oraz dla Najlepszej Aktorki (Sandra Hüller)

Ines Conradi pracuje jako doradczynie biznesowa dla niemieckich inwestorów w Bukareszcie. Poznajemy ją podczas jednej z nielicznych wizyt w rodzinnym domu, kiedy w przepisowym korporacyjnym kostiumie i z przyklejonym do ucha telefonem próbuje zdystansować się od codziennych problemów. Ojciec wyczuwa, że pod pozornym zaangażowaniem w sprawy zawodowe, córka skrywa swoje nieszczęśliwe życie. Postanawia zbadać, co jest tego przyczyną i składa jej niezapowiedzianą wizytę w Rumunii.

Wywodzący się z hippisowskiego pokolenia '68 i obdarzony nieprzeciętnym poczuciem humoru Winfried najpierw bacznie obserwuje córkę oraz jej korporacyjnych współpracowników, po czym w niekonwencjonalny sposób wkracza do jej biznesowego świata, aby ją uratować. W niezbyt twarzowej peruce, z teatralną sztuczną szczęką i w wymiętym garniturze, jako tytułowy Toni Erdmann, pojawia się na nieformalnych biznesowych spotkaniach i zależnie od okoliczności odgrywa różne role: personalnego doradcy, pracownika niemieckiej ambasady lub ważnego inwestora. Jego dowcip i nonszalancja odnoszą większy skutek w nawiązywaniu pożądanych znajomości niż wymuszone zabiegi Ines. Na starannie wypracowanym wizerunku córki pojawia się pierwsza rysa.

Maren Ade urodziła się w roku 1976 w Karlsruhe. Od 1988 studiowała na Wyższej Szkole Telewizyjnej i Filmowej w Monachium. W roku 2001 założyła z Janine Jackowski własną firmę produkcyjną Komplizen Film, w której zrealizowała swój film dyplomowy *Der Wald vor lauter Bäumen*, nagrodzony między innymi na festiwalu filmów niezależnych w Sundance (USA). Jej drugi film *Wszyscy inni* z 2009 roku zdobył w Berlinie dwa Srebrne Niedźwiedzie: w kategorii najlepszy film oraz najlepsza aktorka. Maren Ade mieszka w Berlinie.

**POKAZ SPECJALNY
W WYBRANYCH MIASTACH
Z OKAZJI
70-LECIA GERMAN FILMS**

	WARSZAWA Kino Muranów ul. Gen. Andersa 5	WROCŁAW Kino Nowe Horyzonty ul. Kazimierza Wielkiego 19A-21	KRAKÓW Kino Pod Baranami Rynek Główny 27	POZNAŃ Kino Muza Święty Marcin 30	GDAŃSK Kino Żak Aleja Grunwaldzka 197
Niewypowiedziane	29.01 godz. 20:00	30.01 godz. 19:00	30.01 godz. 18:00	6.02 godz. 18:00	27.01 godz. 20:00
Południca	26.01 godz. 20:00	25.01 godz. 19:00	24.01 godz. 18:00	5.02 godz. 18:00	25.01 godz. 20:00
Punkt zapalny	24.01 godz. 20:00	26.01 godz. 19:00	25.01 godz. 18:00	4.02 godz. 18:00	30.01 godz. 20:00
Symfonia o umieraniu	25.01 godz. 20:00	29.01 godz. 19:00	28.01 godz. 18:00	7.02 godz. 18:00	24.01 godz. 20:00
Vena	28.01 godz. 20:00	28.01 godz. 19:00	27.01 godz. 18:00	8.02 godz. 18:00	28.01 godz. 20:00
W dobrej wierze	27.01 godz. 20:00	27.01 godz. 19:00	29.01 godz. 18:00	9.02 godz. 18:00	29.01 godz. 20:00
Weekendowi buntownicy	30.01 godz. 20:00	24.01 godz. 19:00	26.01 godz. 18:00	3.02 godz. 18:00	26.01 godz. 20:00
Toni Erdmann		17.01 godz. 19:00			
Wódz i uwodziciel	2.02 godz. 18:30	31.01 godz. 18:00	1.02 godz. 17:00		

	OPOLE		KATOWICE Kino Światowid ul. 3 Maja 7	ŁÓDŹ Narodowe Centrum Kultury Filmowej ul. Targowa 1/3	RZESZÓW Kino Zorza ul. 3 Maja 28
	Kino Helios Karolinka ul. Wrocławska 152/154	Kino Meduza ul. Oleska 45			
Niewypowiedziane	28.01 godz. 18:00		28.01 godz. 18:30	25.01 godz. 20:00	26.01 godz. 17:00
Południca	29.01 godz. 18:00		30.01 godz. 18:00	24.01 godz. 19:00	24.01 godz. 17:00
Punkt zapalny		30.01 godz. 18:00	29.01 godz. 18:30	25.01 godz. 18:00	25.01 godz. 17:00
Symfonia o umieraniu		31.01 godz. 18:00	31.01 godz. 19:00	26.01 godz. 18:00	29.01 godz. 17:00
Vena		1.02 godz. 18:00	1.02 godz. 18:30	28.01 godz. 20:00	30.01 godz. 17:00
W dobrej wierze		2.02 godz. 18:00	2.02 godz. 18:30	27.01 godz. 20:00	28.01 godz. 17:00
Weekendowi buntownicy	27.01 godz. 18:00		27.01 godz. 19:00	29.01 godz. 20:00	27.01 godz. 17:00
Toni Erdmann			19.01 godz. 15:00	30.01 godz. 19:00	

Wszystkie filmy pokazywane są w oryginalnych wersjach językowych z napisami w języku polskim.

Welcome to **GERMAN CINEMA**

worldwide

 Federal Government Commissioner
for Culture and the Media

FFA...
Filmförderungsanstalt German Federal Film Board

**german
films**

**FILM SIĘ URWAŁ?
NA PEWNO NIE U NAS!**

**KURSY JĘZYKA NIEMIECKIEGO
NA WSZYSTKICH POZIOMACH**

www.goethe.de/polska

**GOETHE
INSTITUT**

Supported by:
Federal Ministry
for Economic Affairs
and Climate Action
on the basis of a decision
by the German Bundestag

Niemcy
Po prostu przyjazne
www.germany.travel

Embrace German Nature

Zaplanuj podróż po zielonych Niemczech
www.germany.travel

f i t y #VisitGermany

Most Bastel, Salkońska Szwinja, Carth

Sandra Hüller
Blaxpotation
Renesans Disneya

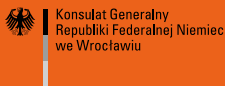
Współczesne kino niemieckie

4

2024 |
cena 19 zł (8% VAT)

organizatorzy

przy wsparciu

partnerzy

patroni medialni

program i organizacja Tygodnia Filmu Niemieckiego:

Renata Kopyto, Paulina Narecka – Dom Norymberski w Krakowie

Renata Prokurat, Marianna Cieślak – Goethe-Institut w Warszawie

Michał Tomiczek – Konsulat Generalny Niemiec we Wrocławiu

teksty: Renata Kopyto

projekty graficzne: Katarzyna Godyń-Skoczyłas

www.tydzien-filmu-niemieckiego.pl

